

Armas ristirahwa suggo!
Baatke ilma furja luggo,
Mis weel meie hulkas ligub;
Kuidas teine teist siin riisub!

Agga warras sallamahti
Peab ööd ja päwad wahti:
Kuidas teise omma wotta,
Sellega siis kõrwal tõtta.

Lähhäb kõrtsi, joob ja uhkleb,
Arwab: „kes mind teab ehk nuhtleb!“
Mõtleb: „se on õlge parras,
Otsigo, kes on se warras?!“

Agga — kui se ülles tulleb,
Kül siis südda wallus põlleb,
Sest et witsad, keppid nahka
Lõwad lõhki, kärna, pahka.

Esmalt warras, kui ta õppib,
Siit ja seält weel wähhä noppib,
Sest saab kül jo allus-jureks:
Pärrast himmo lähhäb sureks!

Oh! keif ristirahwa suggo!
Jätke sedda pahha luggo!
Kuulge sedda kässo sanna:
„Ärge wõtke teise omma!“

Mõttele! — pärrast selle ello,
Baewab põrgo tulle wallo
Iggawest so hinge, ihho!
Noua! noua omma rahho!!

Allandus ja armastus.

Kes allanduses ellawad
Ja kohto käsud piddawad,
Neil õn on sest, mis teggewad,
Ja armo päiwi näggewad.

Mis ello on se ilma peäl,
Kui agga matra warral teäl
Peab sanna kuulma, teggema
Ja nenda waewa näggema!

Kui mitto neid kes orjawad
Ja ennest'l waewa teggewad;